DENNÍK odvážneho bojka

PONORKOVÁ CHOROBA

POKRAČOVANIE SVETOVÉHO BESTSELLERU

Jeff Kinney

IKAR

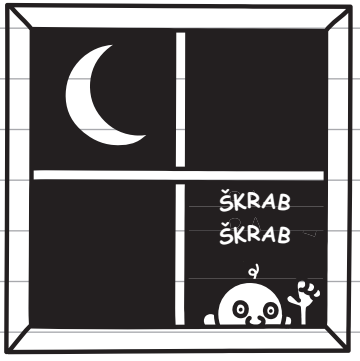
ŠKRAB
ŠKRAB

OD JEFFA KINNEYHO VYŠLO:

Denník odvážneho bojka

Denník odvážneho bojka 2: Rodrick je šéf

Denník odvážneho bojka 3: Posledná kvapka

Denník odvážneho bojka 4: Prázdniny pod psa

Denník odvážneho bojka 5: Krutá pravda

Denník odvážneho bojka 6: Ponorková choroba

Denník odvážneho bojka 7: Piate koleso na voze

Denník odvážneho bojka 8: To je ale smola

Denník odvážneho bojka 9: Dlhá cesta

Denník odvážneho bojka 10: Drsná škola

Denník odvážneho bojka 11: Dvojitý podfuk

Denník odvážneho bojka 12: Rodinný úlet

Denník odvážneho bojka 13: Snehová bitka

Denník odvážneho bojka 14: Na spadnutie

Toto nie je denník odvážneho bojka

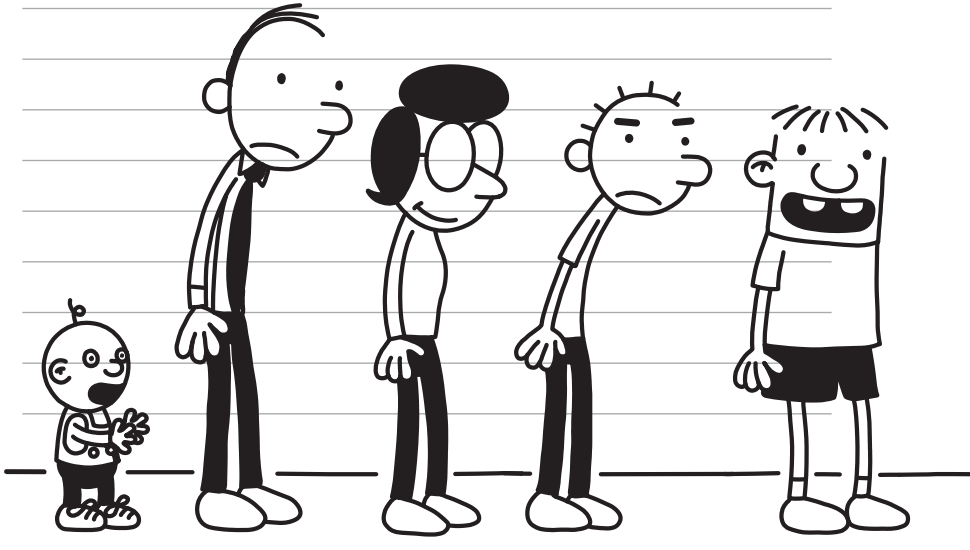

Jeff Kinney

DENNÍK odvážneho bojka 6

PONORKOVÁ CHOROBA

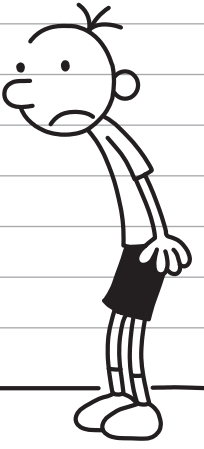

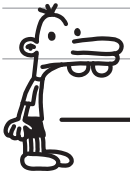

štonožka

Jeff Kinney
DIARY OF A WIMPY KID:
CABIN FEVER

Wimpy Kid text and illustrations copyright © 2011 Wimpy Kid, Inc.
DIARY OF A WIMPY KID®, WIMPY KID™, and the Greg Heffley design™
are trademarks of Wimpy Kid, Inc., and the design of this works' jacket
are trade dress of Wimpy Kid, Inc. All rights reserved.
First published in the English language in 2011 by Amulet Books
an imprint of Harry N. Abrams, Inc. New York
Original English title: Diary of a Wimpy Kid: CABIN FEVER
(All rights reserved in all countries by Harry N. Abrams, Inc.)
Translation © 2014 by Elena Guričanová
Cover design © by Chad W. Beckerman and Jeff Kinney
Slovak edition © 2014, 2020 by IKAR, a.s.

Preklad z anglického originálu Jeff Kinney: Diary of a Wimpy Kid: Cabin Fever
(Amulet Books, New York 2011) Elena Guričanová
Redakčná úprava Dana Guričanová
Úprava obálky podľa originálu Augustín Putera
Technická redaktorka Helena Oleňová
Vydalo vydavateľstvo IKAR, a.s. – Stonožka, Bratislava
v roku 2020 ako svoju 2 878. publikáciu v elektronickej podobe.
Tretie vydanie
Sadzba a zalomenie do strán ITEM, spol. s r. o., Bratislava

IKAR, a.s.
Miletičova 23
821 09 Bratislava
www.ikar.sk | ikar@ikar.sk

ISBN 978-80-575-1149-6

TICHINO,
TENTO DIEL JE PRE TEBA

NOVEMBER

Sobota

Väčšina ľudí sa na sviatky teší, ale mne tých pár týždňov medzi Dňom vďakyvzdania a Vianocami akurát ničí nervy. Že prečo? Kadejaké vylomeniny z prvých jedenástich mesiacov sa veľmi nerátajú, ale keď dačo spáchaš v decembri, si nahratý.

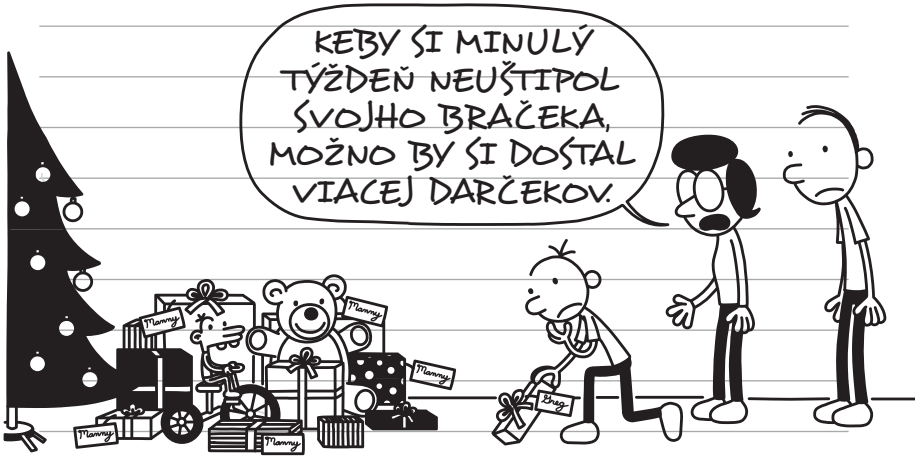

Mesiac vzorného správania je na mňa priveľa, v kuse zvládam nanajvýš pár dní. Keby Deň vďakyvzdania presunuli z konca novembra na posledný týždeň pred Vianocami, vôbec by som sa nesťažoval.

V iných náboženstvách majú decká šťastie, aspoň sa nemusia extra stresovať. Poniektorí kamoši, čo neslávia Vianoce, si podľa mňa dovoľujú viac než bežne. Vedia, že sa im to bezpečne prepečie.

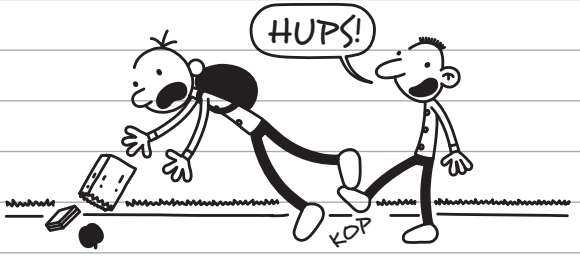

Úplne najhoršie ma deptá sám Santa Claus. Vraj vie, kedy spím a kedy som hore, a sleduje všetko, čo spravím. Radšej som teda začal spávať v teplákoch, fakt mi nechýba k šťastiu, aby ma náhodou zazrel v spodkoch.

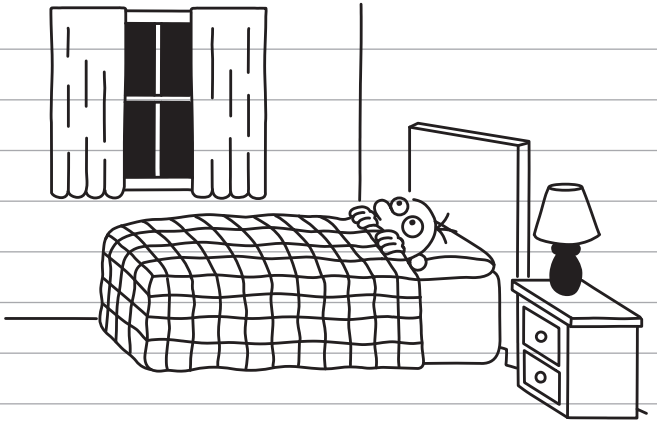

Aj tak neverím, že by každého stíhal špehovať dvadsaťštyri hodín denne. Podľa mňa každé decko len párkrát do roka bleskovo skontroluje. Pri mojej smole ma určite pristihne, akurát keď robím dačo maximálne trápne.

Keby naozaj videl úplne všetko, bol by som fakt v keli. Preto mu zásadne nevypisujem zoznam darčekov, ktoré by som chcel na Vianoce, ale snažím sa očistiť si meno.

Milý Santa,
mačku pani Taylorovej
som neohadzoval plánkami
ja, hoci z diaľky to tak
možno vyzeralo.
S pozdravom
Greg Heffley

Santa si vraj robí zoznamy dobrých a zlých deciek. Ibaže ich nikto nikdy nevidel, tak nám dospeláci musia hovoriť, ako na tom práve sme. Mne to pripadá trochu podozrivé.

Zaujímalo by ma, či tie zoznamy vôbec za niečo stoja. Napríklad taký Jared Pyle z našej ulice je ako vystrihnutý z toho zlého, ale minulý rok dostal na Vianoce terénnu motorku. Netušim, čo tým chcel Santa povedať.

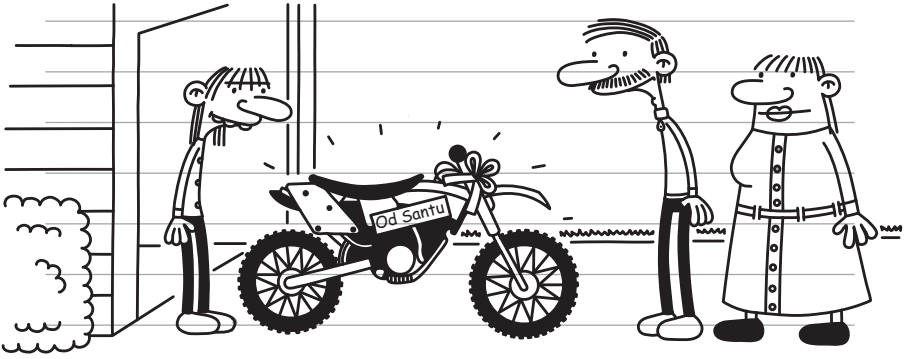

Ako keby to nestačilo, Santa najnovšie nepracuje sám. Minulý rok sa mama hrabala v nejakých starých škatuliach a naďabila na ručne vyrobenú bábiku.

Povedala nám, že to je Santov sliedič, ktorý pozoruje decká a navštevuje Santu na severnom póle, aby mu na ne kadečo prezradil.

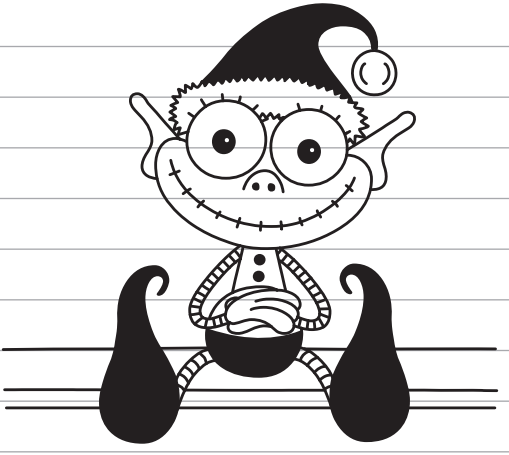

Ten nápad sa mi vôbec nepáči. Po prvé, podľa mňa si človek vo vlastnom dome zaslúži trochu súkromia. Po druhé, tá vecička mi naháňa strach.

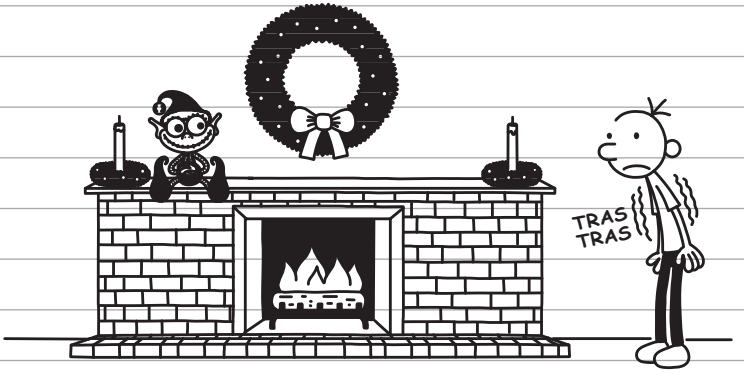

Neverím, že by na mňa fakt bonzovala Santovi, ale pre istotu si vždy trochu šplhnem, keď ma má na dohľad.

Asi sa namáham zbytočne, lebo môj starší brat Rodrick ma pred Santovým sliedičom v kuse ohovára.

Každé ráno bábku nájdem na inom mieste. Asi aby som uveril, že si v noci naozaj odskočí na severný pól, ale podľa mňa ju v skutočnosti presúva Rodrick.

Nedeľa

Dnes sme z pivnice vytiahli vianočné ozdoby. Skladujeme ich tam plné škatule, niektoré sú už hrozne staré. Napríklad zarámovaná fotka mňa a Rodricka, ako sa spolu kúpeme v umývadle. Je neskutočne trápna, ale mama mi nedovolí vyhodiť ju.

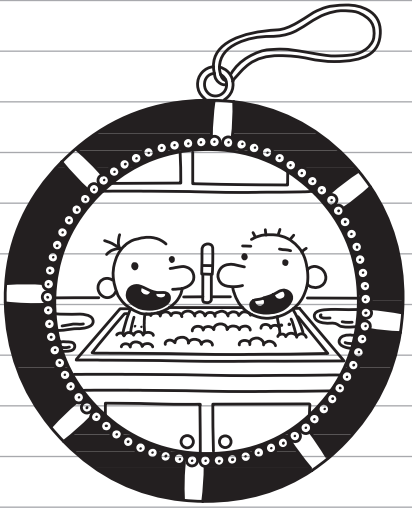

Poobede sme v obývačke postavili stromček a začali sme naň vešať ozdoby. Môj mladší bráško Manny zachrápal v izbe, a keď zišiel dolu a prichytil nás, dostal brutálny hysák.

Naštval sa totiž, že si niekto dovolil zavesiť jeho najobľúbenejšiu ozdobu – cukrovú paličku, ktorú extra zbožňuje. Mama ju teda zložila zo stromčeka, nech si ju zavesí sám.

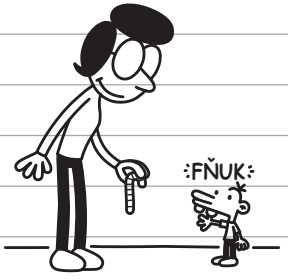

Nanešťastie, Manny trval na tom, že svoju ozdobu zavesí ako PRVÚ. Všetky ostatné sme museli dať dolu, len aby mal dušu na mieste.

Takéto šialenosti sú u nás na dennom poriadku.

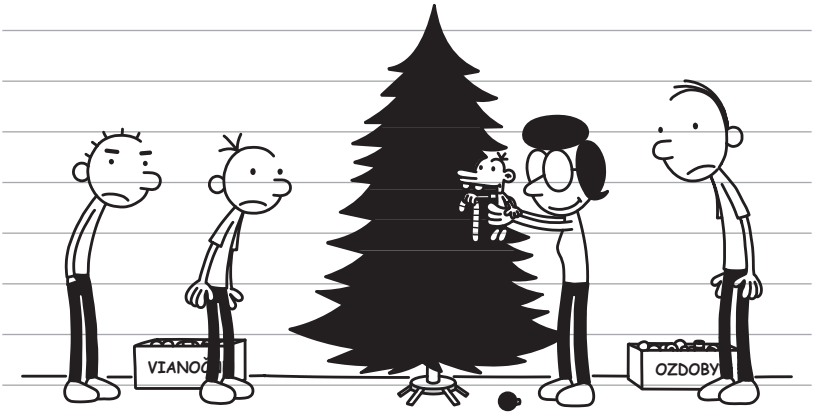

Mama ešte nezačala strašiť Mannyho so Santom, ale rátam, že čoskoro príde aj naňho. Hoci keď sa nad tým poriadne zamyslím, je to vlastne dosť nanič stratégia. Sekundu po Vianociach prestane fungovať.

Pondelok

Minulý týždeň sa v škole konala súťaž o najlepší slogan proti šikanovaniu. Ako hlavnú cenu sľúbili pizza žúr pre celý víťazný tím.

Na pizzu si brúsili zuby všetci a chceli ju vyhrať za každú cenu. Dve skupinky báb z môjho ročníka vymysleli veľmi podobné slogany a potom sa navzájom obviňovali z kradnutia nápadov.

Úplne sa im to vymklo z rúk a zástupca riaditeľa ich musel krotiť, aby nerozmlátili celú školu.

Navyše, tento rok sa na našej škole o šikanovanie pokúsil jediný chalan, volá sa Dennis Root. Stavím sa, že ho všetky tie nápisy a plagáty kvalitne zdeptali.

Na záver sa konalo veľké protišikanovacie zhromaždenie a všetci celý čas zízali na Dennisa. Prišlo mi ho ľúto, tak som sa mu pokúsil zdvihnúť náladu.

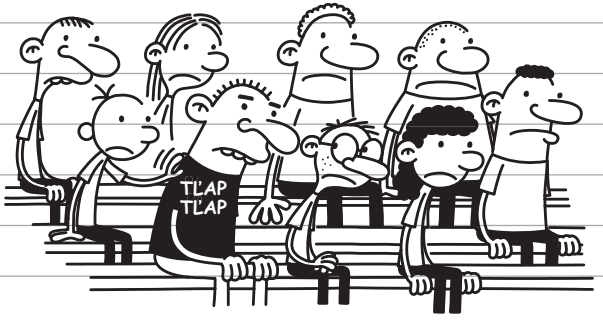

Tento rok Dennis zostal ako jediný podozrivý, ale minulý rok sa v škole šikanovalo hlava-nehlava. Najhoršie to bolo cez veľkú prestávku, keď sme chodili von, učitelia teda na ihrisko dali prístroj, na ktorom decká mohli stlačiť gombík a privolať pomoc.

Jasné, že to fungovalo presne naopak. Hnusáci sa zašívali pri prístroji a čakali na nové obete.

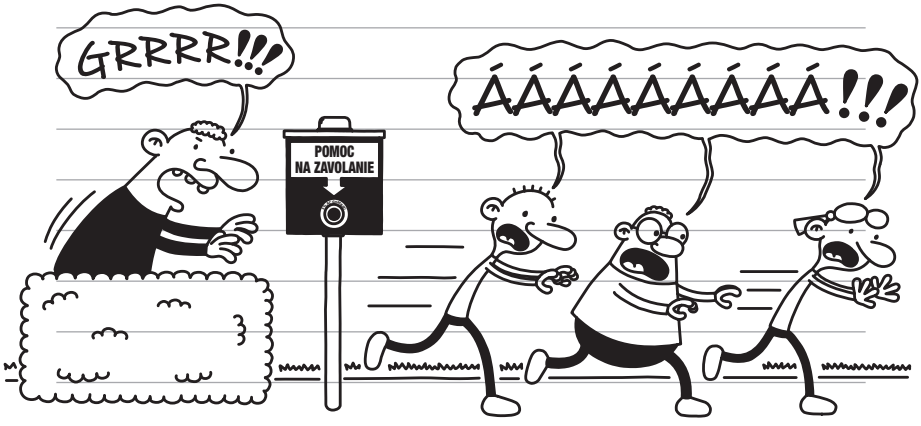

Podľa učiteľov sa aj posmešky rátajú ako šikanovanie, ale fakt netuším, ako by ich chceli vyničiť. Decká si v kuse dávajú prezývky a tak podobne. Aj preto sa snažím správať nenápadne, nechcem dopadnúť ako Bobby Johnson.

Ešte keď bol v škôlke, raz na prechádzke stúpil do psieho hovienka a odvtedy ho všetci volajú Bobček.

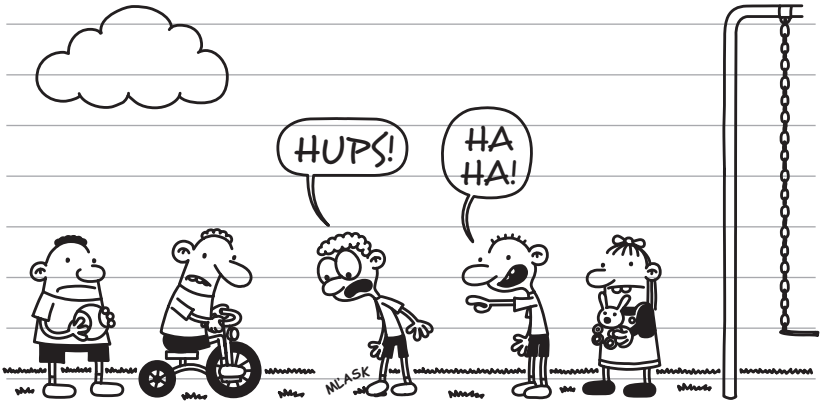

Nemyslím len decká. Hovoria mu tak aj učitelia a raz to ušlo aj riaditeľovi.

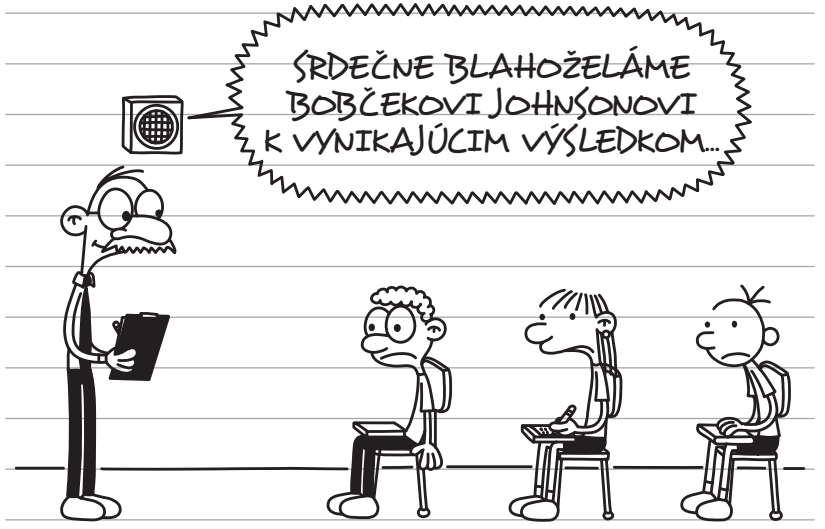

Ver mi, kebyže dostanem prezývku ako Bobček, presťahujem sa do iného mesta.

Pri mojej smole by akurát hrozilo, že sa tam o chvíľu prisťahuje niekto, kto ma pozná, a všetko sa začne odznova.

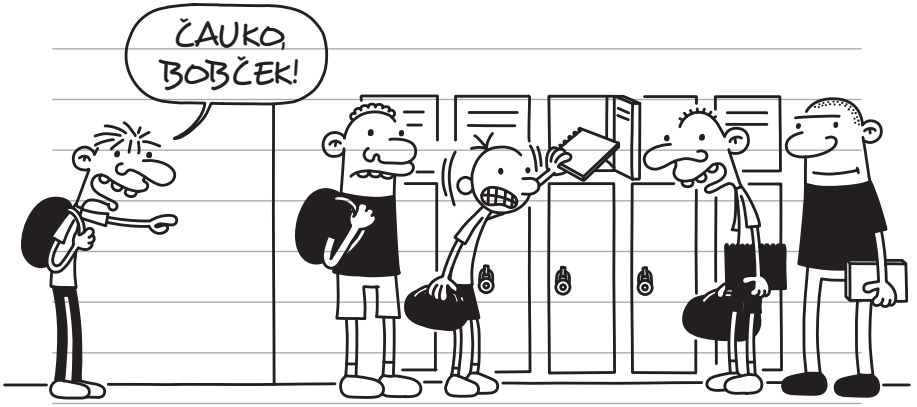

Učitelia nám furt opakujú, že keď nás niekto otravuje, máme sa posťažovať dospelému. Znie to ako dobrý nápad, ale keď niekto naposledy šikanoval mňa, vôbec to nepomohlo.

Na vedľajšej ulici býva chalan, ktorého všetci volajú Odporník. Ktovie prečo.

